

تضعیف روسیه و تردید درباره آینده سیاسی پوتین

آوار تحریم‌ها بر سر روسیه

با گذشت بیش از ۹ ماه از جنگ «ولادیمیر پوتین»، رئیس جمهوری روسیه، علیه اوکراین، خسارت وارده به یازدهمین اقتصاد بزرگ جهان (روسیه) بسیار زیاد بوده است. بانک‌های پیشرو روسیه از سیستم مالی جهانی بیرون رانده شده و حدود ۳۰۰ میلیارد دلار از ذخایر بانک مرکزی آن کشور مسدود شده است و صدها شرکت خارجی روسیه را ترک کرده‌اند. بلومبرگ در گزارشی که درباره تأثیر تحریم‌ها بر اقتصاد روسیه با گذشت حدود ۱۰ ماه از جنگ منتشر کرده، می‌نویسد: کمبود قطعات صنعت خودروسازی روسیه را با مشکل مواجه کرده و صنعت هوانوردی تجاری آن کشور را تهدید می‌کند. به دنبال فرمان بسیج عمومی نیرو از سوی پوتین، ده‌ها هزار کارگر جوان از روسیه گریخته‌اند. پیش‌بینی سازمان همکاری و توسعه اقتصادی که هفته جاری منتشر شد، نشان می‌دهد اقتصاد روسیه در سال ۲۰۲۳ میلادی روند نزولی ۵۶٫۵درصدی را تجربه خواهد کرد. هرچند مجازات اقتصادی تحمیل‌شده به روسیه، حملات نظامی مسکو علیه کی‌یف را متوقف نکرده، اما تحریم‌ها جایگاه روسیه را به‌عنوان یک قدرت جهانی تضعیف کرده، کشورهای ظاهرا بی‌طرف را از همسویی با دولت آن کشور منصرف کرده و باعث ایجاد

تردید درباره رهبری پوتین در میان نخبگان روسیه شده است. متقاعدکردن آنان برای فشارآوردن به منظور پایان‌دادن به جنگ، مستلزم آن است که ایالات متحده و اروپا فشار را افزایش دهند. از ماه فوریه تحریم‌ها با کاهش توانایی مسکو برای خرید آنچه نیاز دارد، هزینه‌های جنگ را افزایش داده و در عین حال بازار روسی را برای سرمایه‌گذاران خارجی خطرناک‌تر کرده است. چین، هند و ترکیه نفت خام روسیه را با تخفیف شدید وارد می‌کنند و روسیه برای تغییر مسیر صادرات گاز به اروپا، در حال تقلا بوده است.

واردات فناوری روسیه که آن کشور برای حفظ ماشین جنگی خود به آن نیاز دارد، چه رسد به آنکه بخواهد دست به ابتکار عمل و نوآوری‌هایی در آینده بزند، ماه‌هاست به‌طور پیش‌بینی سلب شده است. اکنون اغلب قطعات الکترونیکی‌ای که روسیه می‌تواند خریداری کند، معیوب هستند. مسکو تلاش می‌کند خود را با شرایط تازه سازگار کند، اما توان انجام سریع این کار را ندارد. با وجود این، در حال حاضر تأثیرگذاری مستقیم بر جنگ محدود است. تحت فشار قراردادن بزرگ‌ترین صادرکننده هیدروکربن جهان (روسیه) مستلزم هدف قراردادن این صادرات است؛ فرایندی که اکنون به‌طور جدی آغاز شده است. علاوه

چالش‌های رئیس جمهوری مصر برای اجرائی کردن اصلاحات سیاسی و اقتصادی

نیروهای امنیتی رودرروی سیسی

درهم‌تنبیده است که به‌طور درخور توجهی ریاست‌جمهوری در مصر

را تضعیف و توانایی ایجاد توازن بین نیروهای متضاد از سوی سیسی

را سلب کرده است. بارزترین جلوه آن اصلاحیه قانون اساسی سال

۲۰۱۹ بود که به‌شدت قدرت تشکیلات نظامی را افزایش داد و در

عین حال نهاد ریاست‌جمهوری را تضعیف کرد. برای مثال، تغییر در اصل ۲۳۴ رخ داد که وزیر دفاع تنها پس از تصویب شورای عالی نیروهای مسلح می‌تواند تعیین شود و درواقع، این منصب را فراتر از دسترس رئیس جمهور قرار می‌دهد. علاوه بر این، اصلاحیه ماده ۲۰۰ تأکید می‌کند ارتش مسئول حفاظت از «قانون اساسی و دموکراسی»

مصر و همچنین «اساس و ماهیت سکولار دولت» است. این امر

ارتش را در جایگاهی عالی و فراتر از رئیس جمهور قرار می‌دهد.

تشدید بحران

ضعف مقام ریاست‌جمهوری در قانون اساسی با ضعف عملی این موقعیت از نظر کنترل بر دستگاه دولتی و عدم تعادل غیرنظامی تشدید می‌شود. مناصب دستگاه دولتی نه‌تنها در بالاترین سطوح بوروکراسی، بلکه در سطوح پایین دولت محلی و بخش عمومی نیز به‌شدت از سوی اعضای بازنشسته نیروهای مسلح اشغال شده است.

این پدیده تازه‌ای نیست، زیرا بخشی از استراتژی مقابله با کودتا در دوران «حسنی مبارک»، رئیس جمهور اسبق بود؛ اما برخلاف مبارک، سیسی یک حزب حاکم غیرنظامی عظیم ندارد که بتواند از آن برای ایجاد تعادل بین ارتش استفاده کند. درواقع، هیچ مدرکی

بر این، روس‌ها که پیش‌تر یک دهه تلخ را گذرانده بودند، در حدود سال ۲۰۱۲ میلادی به نقطه اوج در آمد واقعی قابل تصرف خانوار رسیدند. بنابراین، در حالی که انتظار می‌رود اقتصاد روسیه در سال جاری کاهش رشدی ۳٫۹درصدی را تجربه کند، این واقعیت اجتناب‌ناپذیر وجود دارد که پوتین بیش از حد مایل است رشد اقتصادی آینده روسیه را قربانی اهداف شخصی خود کند و به‌راحتی می‌تواند مخالفانش را ساکت کند.

تحریم‌ها به ندرت باعث تغییر سریع سیاسی یا پایان فوری منازعه می‌شوند. با عقب‌نشینی نیروهای روسیه از بخش‌هایی از اوکراین، بسیار مهم است که غرب فشار را افزایش دهد. بدیهی است که ایالات متحده و متحدانش باید به حمایت مالی و تسلیحاتی اوکراین ادامه دهند. همچنین، آنان باید فرار مغزها از روسیه را تشویق کنند. دست‌کم ۳۵۰ هزار نفر در حال حاضر از دستور بسیج نادرست پوتین فرار کرده‌اند که خود باعث کاهش اعتماد نسبت به رژیم پوتین می‌شود. دولت‌های غربی می‌توانند با ارائه ویزاهای شردوستانه بیشتر، حمایت بیشتری از دانشجویان روسی و در نظر گرفتن مشوق‌هایی برای دانشمندان و متخصصان فناوری برای مهاجرت به خارج از کشور،

نگاه

سؤالات بدون پاسخ درباره انفجار استانبول

آمریکا پس از وقوع انفجار در خیابان استقلال استانبول، به دولت ترکیه پیام تسلیت فرستاد، ولی سلیمان سولیو به دلیل پشتیبانی واشنگتن از یگان‌های مدافع خلق و نیروهای دموکراتیک سوریه، پیام تسلیت آمریکا را نپذیرفت.
باین‌حال، از دید ناظران، این موضع ترکیه در برابر آمریکا مشکوک و سؤال‌برانگیز است. آنها می‌گویند نظرسنجی‌ها نشان داده است چهار عملیات نظامی سابق ترکیه در خاک سوریه، باعث افزایش محبوبیت اردوغان در افکار عمومی ترکیه شده است؛ اگرچه آخرین لشکرکشی ترکیه در پاییز گذشته به دلیل مخالفت روسیه و ایران متوقف شد. ناظران می‌افزایند از آنجا که ترکیه در حال حاضر در عراق مشغول عملیات است، بعید به نظر می‌رسد اقدام به راه‌اندازی عملیات نظامی جدیدی در خاک سوریه کند؛ به‌ویژه به این دلیل که سازمان‌های کرد دست‌داشتن در انفجار استانبول را رد کرده‌اند. از این جهت دولت اردوغان به حمله سیاسی و تبلیغاتی علیه آمریکا پرداخته تا بتواند محبوبیت مردمی خود را افزایش دهد.

عبداللطیف سینر، از بنیان‌گذاران حزب عدالت و توسعه حاکم که تغییر موضع داد و به‌عنوان نماینده حزب مخالف وارد پارلمان شد، چندی پیش گفته بود اردوغان آماده است برای بقا در قدرت، کشور را به جنگ داخلی سوق دهد. در انتخابات ژوئن ۲۰۱۵ زمانی که

حزب دموکراتیک خلق‌ها که از کردها حمایت می‌کرد،

۸۰ کرسی از ۵۵۰ کرسی پارلمان را به دست آورد و حزب عدالت و توسعه اکثریت اجمالی در پارلمان را از دست داد، اردوغان برای جلب افکار عمومی و کسب آرا، آتش جنگ را علیه حزب کارگران کردستان برافروخت، در نتیجه حزب عدالت و توسعه بار دیگر در انتخابات زودهنگام نوامبر ۲۰۱۵ اکثریت را به دست آورد.

حال این بحث در میان ناظران و تحلیلگران جریان دارد که اردوغان برای پیروزی در انتخابات ژوئن سال آینده، به چه ترفندهایی دست خواهد زد؟ این در حالی است که صلاح‌الدین دمیرتاش، رهبر حزب دموکراتیک

خلق‌ها، از سال ۲۰۱۶ تاکنون در زندان به سر برده است و اکرم امام‌وغلو، شهردار استانبول و رقیب نیرومند اردوغان، با چهار سال زندان و ممنوعیت از فعالیت سیاسی روبه‌روست. همچنین، دولت اردوغان برای لغو مصونیت پارلمانی کمال قلیچ‌داراوغلو و ۶۴ نماینده دیگر، در حال برنامه‌ریزی است.

اندکی پیش‌تر از انتخابات محلی ترکیه در اواخر مارس ۲۰۱۴، نوار صوتی از یک جلسه امنیتی به بیرون درز کرد که گوشه‌ای از ترفندهای دولت اردوغان را نشان می‌داد. بر اساس نوار یادشده، در این جلسه امنیتی که با حضور احمد داوودوغلو، وزیر خارجه، فریدون سینیریوغلو، معاون وزیر خارجه، یاسر گولر، معاون رئیس ستاد ارتش و هاکان نیس، رئیس سازمان اطلاعات ترکیه، تشکیل شده بود، برای به‌راه‌اندختن یک عملیات ساختگی برنامه‌ریزی صورت گرفت تا بهانه توجیه‌پذیری برای حمله ارتش ترکیه به خاک سوریه باشد. اردوغان که در آن زمان نخست‌وزیر بود، افشای این نوار را محکوم کرد و آن را حقیرانه خواند، اما صحت آن را انکار نکرد.

در ارتباط با شاناس انتخاباتی اردوغان، جریچ کوبلی، نویسنده و تحلیلگر سیاسی، می‌نویسد: «اردوغان زمان محدودی برای بقا در قدرت در اختیار دارد. او می‌خواهد یا از راه انتخابات به هدف خود دست یابد یا اینکه وضعیت اضطراری پیش بیاید که امنیت ملی در خطر قرار گیرد و او آ تحمیل نوعی از زور، را برگراری انتخابات آینده جلوگیری کند». آیا پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری شاهد حوادث غیرمنتظره در ترکیه خواهیم بود؟ گذشت زمان پاسخ خواهد داد.

The Independent

بعدازظهر ۱۳ نوامبر، انفجاری خیابان استقلال در منطقه تجاری و پرزدحام استانبول را به لرزه درآورد و دست‌کم شش کشته و ۸۱ نفر زخمی بر جای گذاشت. پس از چند ساعت، وزارت کشور ترکیه اعلام کرد بیش از ۴۰ نفر را به ظن دست‌داشتن در این انفجار بازداشت کرده است. سلیمان سولیو، وزیر کشور ترکیه، خبر داد یکن که بمب را در خیابان استقلال کار گذاشته بود، در میان بازداشت‌شدگان است. سولیو افزود این زن اهل سوریه و مرتبط به حزب کارگران کردستان است. دولت ترکیه جدایی‌طلبان کرد، به‌ویژه حزب کارگران کردستان را که از چهار دهه قبل به این سو مشغول مبارزه مسلحانه علیه آنکاراست، سازمان‌های تروریستی می‌خواند و آنها را تهدیدی برای امنیت ملی ترکیه می‌داند. دو هفته از این انفجار می‌گذرد و ابهام‌ها درباره این انفجار و ادعاهای ترکیه سر جای خود باقی مانده است.

با وجود اینکه دولت ترکیه سازمان‌های کردی را به دست‌داشتن در این انفجار متهم می‌کند و به‌رغم اینکه بسیاری از مردم ترکیه این ادعای دولت را تأیید می‌کنند، اما چند پرسش اساسی در اینجا مطرح می‌شود که تاکنون بی‌پاسخ مانده است. پرسش نخست این است که اگر عامل انفجار یک زن تروریست آموزش‌دیده در ارتباط با فناوری بمب است و بیش از یک سال می‌شود که در ترکیه

اقامت دارد، چگونه به دوربین‌های مداربسته‌ای که از تحرکات همگان عکس برمی‌دارند، توجهی نمی‌کند و پس از کارگذاشتن بمب، یک‌راست به آیپتامن خود برمی‌گردد تا فوراً به دست پلیس بازداشت شود؟ پرسش دوم این است که زن متهم با داشتن هویت عربی-سوری، چگونه می‌تواند مرتبط به حزب اتحاد دموکراتیک

کردستان باشد؟ گذشته از آن، حزب یادشده هیچ‌گاه به ترکیه حمله نکرده و فعالیت‌هایش بر مبارزه علیه داعش متمرکز است. افزون بر آن، حزب کارگران کردستان و حزب اتحاد دموکراتیک کردستان دست‌داشتن در این انفجار را رد کرده‌اند؛ این در حالی است که پذیرفتن مسئولیت عملیات‌های تروریستی از طرف سازمان‌های تروریستی، به تحقیق‌افتن اهداف آنها کمک می‌کند. از همین‌رو، حزب کارگران کردستان مسئولیت همه عملیات‌های خود را در گذشته بر عهده گرفته است که از جمله می‌توان به انفجار در استان مرسین در سپتامبر ۲۰۲۲ اشاره کرد.

البته پلیس ترکیه بسیار حرفه‌ای عمل کرد و توانست به‌سرعت زن سوری و تروریست احتمالی به نام «احلام البشیر» را بازداشت کند. دوربین‌ها هم از او در حالی‌که جلیقه‌ای بر تن داشت، عکس‌برداری کرده‌اند. بر اساس گزارش‌ها، احلام البشیر اعتراف کرده نزد یگان‌های مدافع خلق کرد در سوریه که از پشتیبانی ایالات متحده آمریکا برخوردار است، آموزش‌های ویژه را دیده است.

سلیمان سولیو، وزیر کشور ترکیه، گفته که دستور این اقدام تروریستی از عین‌العرب در خاک سوریه صادر شده است؛ جایی که حزب کارگران کردستان و یگان‌های مدافع خلق کرد در آن مستقر هستند.

مبنی بر اینکه حزب اکثریت حامی سیسی در پارلمان (مستقبل وطن) نقش مؤثری در سیاست‌گذاری ایفا می‌کند، وجود ندارد و به نظر نمی‌رسد هیچ منصب دولتی کلیدی را اشغال کند.

حتی شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد با اصلاحیه قانونی در جولای ۲۰۲۰ روند به سمت نظامی‌سازی دولت محلی افزایش یافته است که تصریح می‌کند هر استان باید یک مشاور نظامی داشته باشد که به‌عنوان نماینده محلی وزیر دفاع عمل کرده و با جامعه محلی برای حل مشکلات ارتباط برقرار می‌کند. در اصل، بوروکراسی دولتی بیشتر در چنگال تشکیلات نظامی گرفتار شده است.

رژیمی که از کودتای ۲۰۱۳ تکامل یافته، یک دیکتاتوری نظامی است. موقعیت ریاست‌جمهوری به حدی تضعیف شده که نمی‌توان تصور کرد رئیس‌جمهور بتواند برخلاف منافع دستگاه نظامی عمل کند. بدون اینکه متحمل عواقب شدید شود. این به معنای ناتوانی رئیس‌جمهور نیست، اما روند تثبیت قدرت و مواجهه در برابر فشارهای مردمی به ایجاد رژیم‌ی منجر شده که در برابر اصلاحات تحت رهبری نخبگان بسیار مقاوم است. این امر باعث می‌شود رژیم برای سازگاری و مقابله با فشارهای مردمی مجهز نباشد و بیشتر مستعد تشدید بحران‌های سیاسی و اقتصادی باشد. به نظر می‌رسد رژیم مصر در مسیری قرار گرفته که تنها بحران کشور را عمیق‌تر می‌کند و منجر به سرریز خشم مردمی می‌شود که آمادگی مقابله و مدیریت آن را ندارد.

برگ سبز و سند کمپانی خودرودنا پلاس EF7	سند کمپانی و فاکتور فروش و برگه های فک رهن خودرو جری
رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۸ به شماره پلاک ایران ۴۴_ ۵۶۷ ی ۳۱ و شماره موتور 147H0490718 و شماره شاسی NAAW21HU7KE194737 به نام یعقوب ناقبی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۷ به شماره پلاک ایران ۵۳_ ۶۸۴ م ۶۳ و شماره موتور MVM484FTAJ031742 و شماره شاسی NATGBATL2J1027045 به نام سید علی محمد حیدری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
برگ سبز خودرودیگنیتی رنگ سفید مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ۴۵۹ ص ۳۳ ایران ۷۱ و شماره موتور *SFG15T*22027825 و شماره شاسی NAGD1AA48N1003857 به نام زینب صادقی باجگیرانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	برگ سبز ، سند کمپانی ، کارت ماشین و کارت سوخت خودروچانگان CS35-AT رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۷ به شماره پلاک ایران ۵۵_ ۳۳۶ م ۹۲ و شماره موتور JL478QEE*HC9AC162456 و شماره شاسی NAS921200J5712465 به نام فاطمه جلائیان مهری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

ادامه از صفحه اول

گیرد، حتی تدارکاتچی بودن رئیس‌جمهور هم زیر سؤال است.

در هر حال به نظر می‌رسد «نظام ریاستی» با مزاحمت‌ها و موانعی که بر سر راهش است، تداوم‌یافتنی نیست. نظام پارلمانی هم در شرایط کنونی جامعه (با آنچه گفته شد) سم است. پس یکی از این سه راه‌حل باقی می‌ماند. نخست: تغییر قانون اساسی؛ دوم: ارتقای اختیارات رئیس‌جمهور به سطح واقعی‌اش (بدون تغییر قانون اساسی)؛ سوم: ادامه وضعیت کنونی.

البرز و تأمین آب استان تهران

خشک‌سالی و کمبود آب اغلب به هم مرتبط هستند و خشک‌سالی می‌تواند کمپایی آب را تحریک یا تقویت کند. درحالی‌که کمبود آب می‌تواند خشک‌سالی را تشدید کند. خشک‌سالی و کم‌آبی فقر را تشدید می‌کند و بر رشد اقتصادی، سلامت و رفاه و محیط زیست اثر منفی می‌گذارد. این وضعی است که در استان تهران به‌وضوح و به‌شدت در حال وقوع است.